

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 183/2026-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Adamom Puškárom, advokátom, Karpatská 5, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava I (pôvodne Okresného súdu Bratislava III) v konaní sp. zn. 46T/60/2016 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 13. februára 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu (pôvodne okresného súdu) v označenom konaní. Súčasne navrhuje, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietahov, priznal mu primerané finančné zadost'učinenie 6 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti argumentuje, že v napadnutej trestnej veci bol ako advokát opatrením okresného súdu ustanovený za splnomocneného zástupcu poškodeného podľa § 47 ods. 6 Trestného poriadku. Dňa 18. augusta 2017 sťažovateľ doručil okresnému súdu vyčíslenie trov právneho zastúpenia v sume 410,31 eur. Okresný súd a následne ani mestský súd však o náhrade trov doteraz nerozhodli. Nečinnosťou súdov trvajúcou viac ako 8 rokov bola niekoľkonásobne

prekročená zákonná lehota § 553 ods. 2 a 3 Trestného poriadku. Podľa tvrdení sťažovateľa priedahy stále trvajú.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a preskúmal, či ústavná sťažnosť obsahuje zákonom ustanovené náležitosti a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

4. Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priedahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už v sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy označený všeobecný súd meritórne rozhodol pred jej podaním (II. ÚS 184/06), a preto už k namietanému porušovaniu týchto práv nečinnosťou tohto súdu v čase doručenia sťažnosti nemohlo dochádzať (m. m. II. ÚS 387/06, III. ÚS 183/2025).

5. Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je požiadavka smerovania sťažnosti proti aktuálnemu a trvávúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Predmetný názor sa odvodzuje z princípu, podľa ktorého sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok slúžiaci na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní základných práv ďalej nepokračovalo (napr. III. ÚS 355/2012, I. ÚS 390/2019, II. ÚS 287/2021, II. ÚS 291/2020, I. ÚS 172/2022).

6. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priedahov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie tohto práva ešte mohlo trvať (napr. I. ÚS 22/01, IV. ÚS 632/2018, II. ÚS 176/2019). Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú, pretože konanie o takej sťažnosti pred ústavným súdom už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných priedahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (m. m. I. ÚS 6/03, IV. ÚS 223/2010, III. ÚS 462/2017, II. ÚS 464/2018).

7. Sťažovateľ namieta neprimeranosť dĺžky napadnutého konania s tým, že priedahy stále trvajú. Ústavný súd v súčinnosti s mestským súdom zistil, že vo veci sťažovateľa rozhodol okresný súd uznesením z 28. januára 2021, ktorým uložil odsúdeným povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenému náhradu trov právneho zastúpenia 410,31 eur. Uznesenie bolo sťažovateľovi doručené 6. februára 2021 a právoplatnosť nadobudlo 4. marca 2021. K priedahom zo strany

mestského súdu, ako to sťažovateľ opísal, už v čase doručenia ústavnej sťažnosti nemohlo dochádzať.

8. Z uvedeného dôvodu ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2026

Robert Šorl
predseda senátu